

La Humanitat

PORTANTVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA adherida a SOLIDARITAT CATALANA

2ª EPOCA - N° 92 - 10 DE MAIG DEL 1948

Fundador : Lluís COMPANYS

Redacció :
6, Bd Poissonnière
Bureau 316,
Téléphone Pro 15-01
Poste 52 PARIS (IXe)
Administració :
14, rue des Journées
PERPIGNAN
Téléphone :
Paris C. 646950
M. Vila Santiago
6, Bd Poissonnière
PARIS (IXe)
Tel. 15-01 Poste 14

FRANCO vol fer la prova d'UN
TERCER SISTEMA POLITIC PRESCINDINT
del poble. Valdria més que s'EN
ANÉS i deixés a TOTHOM TRANQUIL !

Preu : 10 francs

Ni catalans de l'Interior ni catalans de l'exili: Apleguem-nos tots en un Bloc Nacional Antifranquista

EDITORIAL

UN PENSAMENT I UNA ACTITUD

AQUEST unité Ple que Esquerra Republicana de Catalunya celebra a l'exili, ha estat presidit, com tots els altres, per un gran sentiment de patriotisme i pel desig fervoros de veure acabada la tragèdia que viu el nostre poble des de fa prop de deu anys. Com en les anteriors assemblees, ha estat damunt de la situació de la nostra política i de les realitats que implica en els seus diversos aspectes que s'han centrat les deliberacions dels reunits. I com en cada avinentesa que era escaldat fer-ho, hem marcat la nostra posició davant el conjunt de problemes que tenim plantejats.

La línia política adoptada en el Ple anterior, ha estat rectificada. Ha estat oportú fer-ho car de llavors endà, sobretot pel que fa referència a la política catalana, s'han produït nous esdeveniments per a que no poguessim prestar-nos al més lleu equivoc. Era escaldat replicar a les batzesses dels comunistes catalans del P. S. U. C., adreçades sobretot contra els amics Humbert Torres, Carles Pi i Sunyer i Josep Tarradellas, amb aquest acord, clar i concret, i amb una actitud igualment clara i concreta, d'higiene política: la suspensió de totes relacions amb aquells que, fidels als procediments totalitaris, fan de la Catalunya i de la difamació argument essencialíssim de llurs campanyes. Situats en aquest terreny i per a que no subsistís cap equivoc, el Ple ha volgut adherir-se a les decisions darrerament preses pel president Irla, i afirmar que les circumstàncies actuals no fan aconsellable la constitució d'un nou Govern de Catalunya. Heus ací un conjunt de decisions que posen el punt final, i de manera ben categòrica, a la posició política adoptada els darrers mesos pel nostre Partit. Si a ella hi afegim la reiteració del nostre punt de vista amb referència a la noció del Govern Albornoz i el criteri que sustentem pel que atany al futur del Govern de la República, hom podrà constatar que la ratificació del Ple comprèn la generalitat dels aspectes de la política de l'exili.

Si gossim, però, aquest sol aspecte, no donaríem pas una impressió del conjunt de les deliberacions. Diguem-ho tot seguit: s'ha posat l'accent — creim que amb molt encert — de cara a una futura actuació de la política catalanista i republicana. I s'ha pensat que, com hem escrit repetidament des d'aquestes columnes, calia orientar, cada vegada més la nostra actuació a l'interior de la nostra Patria. És allà on, en definitiva, s'ha de decidir l'esdevenidor del nostre poble. Dissortadament, pel fet mateix de la perillositat del règim franquista i per la política anticatalana que mena en els aspectes més diversos de la nostra vida nacional, és allà on els perills són majors, sobretot pel que atany a les noves generacions. És, aquest, un aspecte cabdal, determinant del nostre futur, amb el qual hem d'encarar-nos de debò. S'imposa, doncs, si volem lluitar eficientment, de fer-ho a Catalunya mateix. I s'imposa que tots aquells que es senten units per un comú denominador de catalanitat i republicanisme, facilitin i facin possible aquesta actuació amb un acord complet, sense reticències. Aquest és l'esperit que nosaltres portem a les gestions que « Solidaritat Catalana » està realitzant a l'interior de Catalunya i que el Ple ha ratificat en els seus diversos aspectes. És més: voldríem que ràpidament es progressés en aquest camí i que, per als acords que hauran d'establir-se amb les forces polítiques espanyoles, un Bloc Catalanista i Republicà parlés en nom de tots, amb l'autoritat que li donaria aquesta representació col·lectiva.

Mai, com avui, en una hora incerta i de perill, havia estat tan necessari que la democràcia catalana tingués un pensament i una actitud. Una i altra cosa, les ha marcat, amb els seus acords, el darrer Ple del nostre Partit. No hi ha cap dubte que el futur ens reserva moments de prova i que gairebé està en joc la mateixa existència del nostre poble. Hauré de vèncer moltes dificultats, encarar-nos amb gravíssims problemes. Però cal tenir la voluntat de recobrament i la fe patriòtica. Per modestes que siguin les possibilitats, cal que mantenim fermament la nostra posició que la mantenim a Catalunya mateix. I de cara al no, hem de fer tot el possible per a donar-li una sensació de solvència i de serietat i persuadir-nos sincerament que per la nostra banda podem a favorir la realització de la nota tripartita del 6 de març del 1946 i l'acord de les Nacions Unides del mateix any. Serà voluntarios en aquest ambient de sever realisme que, amb voluntat i entusiasme, podrem anar reconquerint el perdut. Heus ací, breument compendiada, la significació dels acords del darrer Ple d'Esquerra Republicana de Catalunya.

PRENEU NOTA...

Degut a una redistribució interior en l'edifici on estan instal·lades les nostres oficines, advertim que en endavant tota la correspondència ens ha d'esser adreçada a:

5, Faubourg Poissonnière, Paris, (IXe)

Llegiu a segona plana :
E. R. DE C. DE MEXIC
I XILE
S'ADRECEN AL PLE
DE MONTPELLIER

Els amics que ens visitin s'han de servir de l'entrada del número 7 d'aquell carrer (cinquè pis). L'adreça telefònica és, ara, Provence 15-01, poste 14.

Advertim, però, que, per ara i tant, l'adreça indicada en el nostre compte de xecs postals no ha d'esser canviada.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Resolucions del VIIIe Ple

El Ple d'Esquerra Republicana de Catalunya, reunit a Montpeller els dies 29 i 30 de maig del 1948, després d'escollir l'informe del Secretari General del Partit, Josep Tarradellas, i d'un examen aprofundit de la situació política actual en relació als punts de l'Ordre del Dia,

DECLARA :

LA TASCA DEL CONSELL EXECUTIU

La seva satisfacció per la gestió realitzada pel Consell Executiu que ha sabut interpretar fidelment els acords presos en l'anterior Ple i felicitat ben sincerament el seu Secretari General per l'encert en l'execució de la línia política establerta.

LES RELACIONS AMB EL P. S. U. C.

Davant la campanya grolera i insidiosa feta contra els nostres estimats amics Humbert Torres, Carles Pi i Sunyer i Josep Tarradellas, el Ple els expressa tota la seva simpatia i entusiasta adhesió tenint en compte els procediments incorrectes i deslleials utilitzats pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, s'acorda suspendre totes les relacions amb aquest Partit.

LES INSTITUCIONS CATALANES

El Ple acorda exposar a l'Honorable President de la Generalitat que, ateses les dificultats en el funcionament dels organismes estatutaris i l'actual situació política, no és aconsellable la constitució d'un nou Govern, a menys que es produeixi la contingència favorable evocada en el missatge presidencial del dia 29 de gener del 1948 o que les circumstàncies de la lluita contra el franquisme el facin necessari. Demana al Consell Executiu, en aquesta avinentesa, que expressi, en nom del Partit, la seva adhesió a, les decisions preses pel Molt Honorable Sr Josep Irla i la nostra més afectuosa simpatia a la seva persona.

L'INTERIOR I L'EXILI

Atesa la necessitat d'arribar a un acord definitiu entre tots els catalans nacionals i després d'haver-se informat de les gestions que « Solidaritat Catalana » està portant a terme a l'interior de Catalunya, el Ple aprova aquestes gestions i desitja que s'estableixi ràpidament una unitat d'acció entre l'interior i l'exili. És obvi aquest imperatiu que el Ple dona facultats a la Direcció del Partit per a portar a terme una política encaminada a assolir aquest objectiu.

BLOC CATALANISTA REPUBLICA

Els reunits constaten, també, la intensificació d'activitats de « Solidaritat Catalana » que hauria d'esdevenir un veritable BLOC CATALANISTA I REPUBLICA a través del qual en la seva qualitat de representació

del nostre poble, fora desitjable que s'establissin els pactes necessaris amb les forces antifranquistes espanyoles.

EL GOVERN DE LA REPUBLICA

El Ple afirma que considera nociva la permanència del Govern presidit pel Sr Albornoz i reclama la seva dimissió. En l'eventualitat d'una crisi o d'una reestructuració de l'actual Govern de la República, el nostre Partit preconitzarà la formació d'un Govern reduït, amb els serveis estrictament indispensables per a assegurar la continuïtat de les Institucions republicanes, que haurà de compareixer davant la representació de les Corts. Aquest Govern hauria d'esser integrat per personalitats no representatives de partits polítics per tal de propulsar, tant a l'interior com a l'exterior, un clima de convivència entre tots els partits i les organitzacions obres, en vistes a l'establiment d'un pacte d'acció antifranquista, que podria afavorir la realització de la nota tripartita del 6 de març del 1946 i l'acord de les Nacions Unides del desembre del mateix any.

PER UNA PAU DEMOCRATICA

Esquerra Republicana de Catalunya, en aquest moment crucial per a l'esdevenidor de la civilització, afirma amb força la seva fe en els ideals de Llibertat Humana i de Justícia Social. Sols amb l'aplicació d'aquests principis serà possible assolir una veritable pau democràtica que garanteixi el respecte de l'home i els drets dels pobles lliures.

L'ACCIO A L'INTERIOR

Esquerra Republicana de Catalunya, ratifica la seva decisió de continuar lluitant fins a aconseguir la restauració de les Llibertats Nacionals de Catalunya i l'enderrocament del règim del general Franco, i considera que les nostres activitats han d'exercir-se cada dia més a l'interior del nostre país on, en definitiva, s'ha de decidir l'esdevenidor del nostre poble. En aquesta avinentesa, ens plau adreçar una emocionada salutació als germans del Partit i a tots els catalans nacionals que lluiten en defensa dels nostres ideals de sempre.

Paris, 2 de juny del 1948.

EN EL PLE DE MONTPELLIER

Interessant discurs del Dr. Humbert TORRES

Heus ací un resum de l'interessant intervenció del diputat Dr. Humbert Torres amb motiu del debat de totalitat sobre els problemes polítics produït a continuació del informe que presentà davant el Ple el Secretari General Josep Tarradellas.

Comença dient que objectivament i breu, serien els problemes en ordre de menor a major importància, els examinaria amb una absoluta sinceritat, i que el primer d'ells seria la política de Solidaritat Catalana, iniciativa de l'Esquerra, a la qual, amb una sola excepció, pertanyen totes les forces polítiques catalanes, i que aspira a ésser el nexa entre l'interior i l'exili.

ENTORN DE SOLIDARITAT CATALANA

Un observador atent — digué el Dr. Torres — advertiria que en aquest organisme polític s'ha operat, de pocs mesos ençà, una canvi ben satisfactori. Les pugnes i recels, els egoïsmes de partit, els antagonismes entre persones que parlatzaven tota acció, han desaparegut en tal grau, que una atmosfera de concòrdia s'hi respira i ha fet possible l'inici d'una política d'unitat amb les forces de l'interior de la qual s'esperen els millors resultats. Les llances s'han convertit en canyes. Ara bé, com no fer remarcar el significatiu sincronisme entre aquest fet amb la decisió del senyor President de la Generalitat de donar, en gener últim, per finalitzada la missió del seu Govern? Hi ha una relació de causa a efecte entre els dos fets, una dependència visible, que era de preveure, tota vegada que la decisió presidencial, per acabar amb els motius de discòrdia i havia de suprimir igualment les seves conseqüències. Si del gest presidencial — continua-

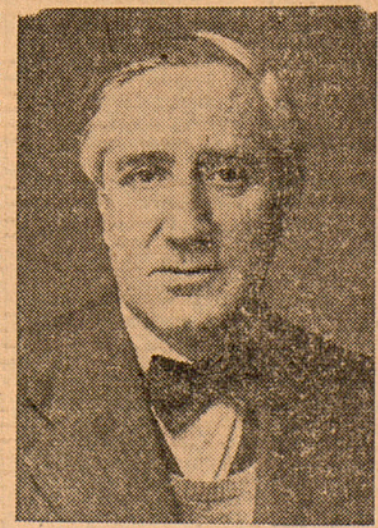
lamentables, que demostren que el mal que el senyor President volia curar no està dominat del tot, i ha arribat en cert sector a l'extrem que és concepció difícilment establir-se. Temo, fundadament, que la tornada immediata a la que podríem qualificar de normalitat constitucional, no faria més que encendre novament el foc. Conclusió: que cal continuar la cura de repòs, que voldríem el més curta possible, però mentre es diguin, sentim i es lleixin certes coses: bé farà el senyor President a continuar assumint la representació material i moral dels catalans.

EL GOVERN CATALA

A seguida el Dr. Humbert Torres es referí al Govern Català i a la conveniència, o no, que acabí la situació actual amb la d'assignació d'un nou Consell, i digué: « Abans de dir si o no, cal recordar que era la situació d'aquell Govern i, com a resultat d'ella, quins foren els motius que impulsaren el senyor Irla a prendre la seva resolució. Diguem-ho sense eufemismes — advertí — el motiu determinant fou que aquell Govern era discutit per tothom, a l'interior, en periodes i en actes públics, per uns i altres partits. Es donava fins a un Estat Major militar els membres del qual es tressin els plats pel cap. Amb la discreció en els termes, obligada per l'alta jerarquia, però clarament ho indicava el senyor Irla en adreçar-se al poble català per explicar el seu gest. I bé — afegí el diputat per Lleida — si és cert que entre la major part dels sectors polítics catalans hi ha molta més pau que abans, també ho és que certa premsa ha multiplicat els seus virulents atacs contra persones i partits en termes

El nostre homenatge

Durant algunes setmanes, els òrgans de propaganda del P. S. U. de C. han agraït sistemàticament dels nostres dirigents més estimats. No podem coacc, en aquest moment, ni el lèxic emprat ni la pobresa d'una argum, mentació destinada a servir una campanya que difícilment podriem qualificar. Seguint una norma de conducta que ens hem imposat des de fa temps, no hem volgut acudir al terreny que s'ens volgué portar i hem preferit no donar massa publicitat a una indignació més que justificada. Els militants i els organismes del Partit, en canvi, amatenis com sempre en la defensa dels nostres prestigis, varen reaccionar espontàniament des de l'inici d'aquesta malarada campanya, i féu constar per mitjà de comunicacions oficials i particulars trameses al Consell Executiu, la solidaritat política i afectiva que

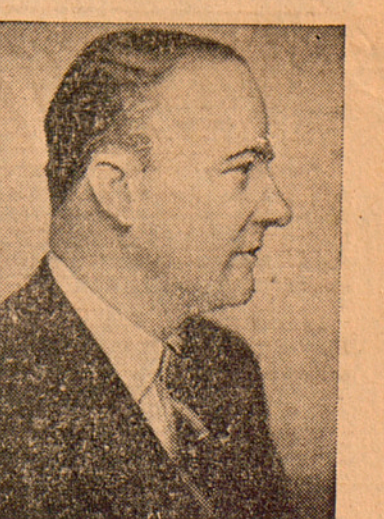
Carles PI I SUNYER

els lliga amb els nostres amics Josep Tarradellas, Carles Pi i Sunyer i Humbert Torres. Era d'esperar doncs, que aprofitant la primera reunió plenària del Partit es farien sentir amb força aquells sentiments difícilment continguts. Així ha estat, en efecte, i un dels acords adoptats en el darrer Ple, constituïa una resposta categòrica a la manobra dels comunistes catalans, destinada a disgregar l'Esquerra dels seus dirigents i a provocar la confusió en els nostres rangs. Cap d'aquests objectius no ha estat assolit i avui podem afirmar amb legitima satisfacció, després de l'escatolani manifestació de desgrec, que la començament entre el Partit i els seus homes representatius, és més forta i més intensa que mai.

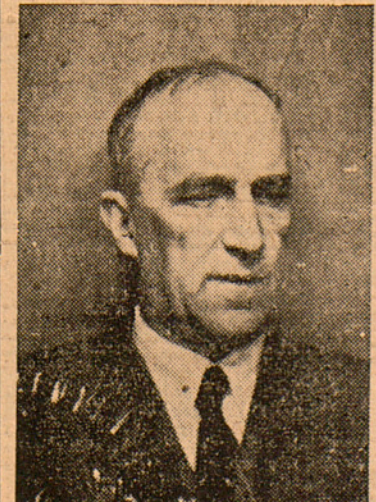
I no podria ésser altrament. Tractant-se d'un Partit com el nostre — hercu de les millors

tradicions polítiques de Catalunya — i d'uns homes com Tarradellas, Pi i Sunyer i Torres — que representen als ulls de la majoria dels catalans les més preuades virtuts del nostre poble — era evident que la temptativa del Partit Socialista Unificat havia de fracassar sorollosament.

Hem dit en diverses ocasions que d'Esquerra, només n'hi ha una i que només pot haver-n'hi una, i els acords de Montpeller, adoptats per unanimitat i avalats per l'adhesió dels nostres correligionaris escampats arreu del món, ens en donen una altra prova plena de significació. Que en prenguin bona nota els nostres adversaris ocasionals i que no oblidin que si llurs procediments poden tenir una certa eficàcia en altres latituds, esdevenen contraproduents quan han de referir-se a la fina sensibilitat dels catalans.

Josep TARRADELLAS

Humbert TORRES.

(Passa a la segona plana)